

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: A Oy

Udeleženec: Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö (organ za varstvo pravic davčnih upravičencev)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 148(d) Direktive Sveta 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽¹⁾ razlagati tako, da gre pri natovarjanju in raztovarjanju ladje za storitve v smislu te določbe, ki so v smislu člena 148(a) te direktive namenjene neposrednim potrebam tovora ladij?
2. Ali je treba člen 148(d) Direktive 2006/112/ES ob upoštevanju točke 24 sodbe Sodišča Evropske Unije v združenih zadevah Elmeka, od C-181/04 do C-183/04, po kateri se oprostitev v tej določbi ne more razširiti na tiste storitve, ki so opravljene pred stopnjo trženja, razlagati tako, da to velja tudi za tu obravnavano storitev, pri kateri se storitev, ki jo je v prvi fazi transakcije opravil podizvajalec družbe A Oy, dejansko neposredno nanaša na tovor, ki jo je družba A Oy nato zaračunala špediterju ali transportnemu podjetju?
3. Ali je treba člen 148(d) Direktive 2006/112/ES ob upoštevanju točke 24 zgoraj navedene sodbe Sodišča Evropske unije, po kateri se oprostitev v tej določbi nanaša samo na storitve, opravljene neposredno ladjarju, razlagati tako, da oprostitve ni mogoče uporabiti, če je storitev opravljena za tistega, ki ima pravico razpolagati s tovorom, na primer izvoznika ali uvoznika blaga?

⁽¹⁾ UL L 347, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Augstākā tiesa (Latvija) 27. januarja 2016 – Valsts ieņēmumu dienests/SIA „LS Customs Services“

(Zadeva C-46/16)

(2016/C 111/17)

Jezik postopka: latvijsčina

Predložitveno sodišče

Augstākā tiesa

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Valsts ieņēmumu dienests

Tožena stranka: SIA „LS Customs Services“

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 29(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 ⁽¹⁾ z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti razlagati tako, da se metoda, ki je določena v tem členu, uporabi tudi, če sta uvoz blaga in njegova sprostitve v prosti promet na carinskem območju Skupnosti posledica tega, da je bilo blago med tranzitnim postopkom odstranjeno izpod carinskega nadzora, pri čemer gre za blago, za katero se plačujejo uvozne dajatve in ki ni bilo prodano za izvoz na carinsko območje Skupnosti, temveč za izvoz zunaj Skupnosti?
2. Ali je treba izraz „po vrstnem redu“ iz člena 30(1) Uredbe št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti v povezavi z načelom dobrega upravljanja iz člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in načelom obrazložitve upravnih aktov razlagati tako, da ima carinski organ, zato da bi se ugotovilo, da se uporabi metoda iz člena 31, obveznost, da v vsakem upravnem aktu utemelji, zakaj v konkretnih okoliščinah ni mogoče uporabiti metod določitve carinske vrednosti blaga, vsebovanih v členih 29 ali 30?

3. Ali za to, da se metoda iz člena 30(2)(a) carinskega zakonika ne uporabi, zadošča, da carinska uprava navede, da ne razpolaga z ustreznimi podatki, ali pa je carinska uprava dolžna pridobiti podatke od proizvajalca?
4. Ali mora carinska uprava obrazložiti, zakaj ni treba uporabiti metod, določenih v členu 30(2)(c) in (d) carinskega zakonika, če določi ceno podobnega blaga na podlagi člena 151(3) Uredbe št. 2454/93 ⁽²⁾?
5. Ali mora odločba carinske uprave vsebovati izčrpno obrazložitev, kateri podatki so na razpolago v Skupnosti v smislu člena 31 carinskega zakonika, ali pa jo lahko poda pozneje, pri sodišču, ko predloži natančnejše dokaze?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 6, str. 3.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Augstākā tiesa (Latvija) 27. januarja 2016 –
Valsts ieņēmumu dienests/SIA „Veloserviss“**

(Zadeva C-47/16)

(2016/C 111/18)

Jezik postopka: latvijsčina

Predložitveno sodišče

Augstākā tiesa

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica v postopku s kasacijsko pritožbo: Valsts ieņēmumu dienests

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: SIA „Veloserviss“

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Ali je treba obveznost uvoznika, da ravna v dobri veri, iz člena 220(2)(b) Uredbe Sveta št. 2913/92 ⁽¹⁾ z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti opredeliti v tem smislu, da
  - (a) vključuje obveznost uvoznika, da dokaže okoliščine, v katerih je bilo izdano potrdilo obrazec A, ki ga je prejel izvoznik (potrdila o sestavnih delih blaga, vlogi izvoznika pri izdelavi blaga, itd.)?
  - (b) je uvoznik ravnal v slabi veri zgolj zato, ker je izvoznik ravnal v slabi veri (na primer, če izvoznik carinskim organom države izvoznice ne razkrije pravega izvora stroškov, vrednosti sestavnih delov blaga, itd.)?
  - (c) obveznost ravnanja v dobri veri ni bila izpolnjena zgolj zato, ker je izvoznik carinskim organom države izvoznice predložil nepravilno informacijo, tudi če so sami carinski organi storili napake, ko so izdali potrdilo?
2. Ali se obveznost uvoznika, da ravna v dobri veri, iz člena 220(2)(b) Uredbe Sveta št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti šteje za zadostno dokazano s splošnim opisom položaja v obvestilu OLAF in s sklepi OLAF, ali pa morajo nacionalni carinski organi pridobiti dodatna dokazila o ravnanju izvoznika?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307.